

розуміти... Так є з убранем так і з їдженем... Ось маєте, і в цирку за дітий беруть лиш половину ціни. Чи не так?

Пан.: Унас нема ріжницї.

Добр.: А се чому? Чоловік фотографуєть ся не для себе, а для дітий, щоб мали памятку, моя паннунцю.

Пан.: [виходить до другої кімнати і спроваджує самого фотографа].

Добр.: От і добре! [затирає руки]. З бабами годі дійти до кінця... а вже-ж довгий волос та розуму дасть Біг

Фот.: Даруйте, мій пане, однак не слід обиджати нікого.

Добр.: Я? обиджаю? Не плетіть дурниць! Бачите, я говорю своє а вона своє й ніяк нам дійти до кінця! Ха!ха!ха!... З яким жовтодзюбом, або жовніром, тоби зараз розговорила ся!

Фот.: Пане, се моя дочка!

Добр.: Но, но... не шкодить! Але, але... пане фотограф... чи можна у вас дещо випити? га? В горлі пече, мов